

España limita al este ...

Podem dir sense risc a equivocar-nos que la nació és un espai de solidaritat i que la frontera de la nació és el límit d'aquesta solidaritat (paguem impostos per a que els connacionals tinguin subsidi d'atur, però amb el nostres impostos no subvencionem, no volem subvencionar, aturats transfronterers, tot i que sabem que alguns d'ells, e.g. el marroquí, estan en situació més precària que els aturats connacionals).

Com podríem delimitar la frontera (emocional) de la nació espanyola? Proposaria fer una enquesta en tot l'estat en la qual es preguntés les dues comunitats autònomes (exclosa la teua) on prefereixes que l'estat inverteixi els TEUS impostos.

Què contestaria un extremeny, o un madrileny, un gallec, basc, valencià o català? És fàcil imaginar que el madrileny mitjà triaria Castella - Lleó i Castella - La Manxa i, si pogués triar-ne quatre, afegiria Extremadura, Andalusia o la Rioja.

Tanmateix, podríem complementar la pregunta amb un altra sobre les dues comunitats autònomes on NO voldries que l'estat invertira els TEUS impostos. Segur que Catalunya o el País Basc sortirien per fi a la palestra madrilenya, andalusia o extremenya.

I on queda Navarra, València o Balears? (i fins i tot Galícia). En una espècie terra de ningú... Per tant, podem dir que, ara com ara, l'estat té clarament tres nacions Espanya, Catalunya i Euskadi. Tanmateix, hi ha també territoris, com ara València o Navarra, amb vocació regional i rendint "pleitesía" a la nació més poderosa de l'entorn. Però les nacions són fenòmens dinàmics que poden canviar amb una sotragada